

Nr 25.

Av herr Nilsson, Johan, i Kristianstad, m. fl., om anslag till Svenska brandkårernas riksförbund.

I proposition till årets riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att såsom bidrag till utgivandet genom Svenska Brandkårernas Riksförbund av »Tidskrift för landsbygdens brandväsen» för budgetåret 1928—1929 anvisa ett extra anslag av 1,000 kronor. Framställningen har föranletts av en utav Sveriges riksförbund av frivilliga brandkårer genom dess centralstyrelse i skrivelse av den 26 augusti 1927 till Kungl. Maj:t gjord anhållan

»att Kungl. Maj:t måtte hos riksdagen utverka att till Sveriges riksförbunds av frivilliga brandkårer, under förutsättning av förbundets omorganisation enligt här ovan relaterade förslag under namn av Svenska brandkårernas riksförbund för budgetåret 1928—1929, beviljas ett anslag av statsmedel av 10,000 kronor, såsom bidrag till förbundets verksamhet».

Genom beslut å extra förbundsmöte den 28 september 1927 har berörda omorganisation blivit slutligt fastställd i överensstämmelse med ovan omnämnda förslag och förbundets namn ändrats i enlighet därmed.

I årets statsverksproposition föreslås emellertid såsom ovan anförts i stället för begärda anslaget åt riksförbundet av 10,000 kronor endast ett belopp av 1,000 kronor, att utgå i form av bidrag till förbundets tidning. Departementschefen anger såsom orsak till den sålunda företagna, högst avsevärda nedsättningen, att det vore i främsta rummet ett brandförsäkringsanstalternas intresse att lämna det för förbundets verksamhet erforderliga ekonomiska stödet.

Förbundet har i sina nyantagna stadgar angivit såsom sitt ändamål att verka för utvecklingen av ett ordnat och betryggande brandväsen i vårt land, särskilt å dess landsbygd, och vill söka nå detta mål genom:

1. att väcka intresse och arbeta för tillkomsten av brandkårer i landets samhällen och kommuner;
2. att utöva en undervisande och rådgivande verksamhet beträffande brandkårernas organisation, utrustning och utbildning;
3. att bidraga till skapandet av ekonomiska grundvalar för verksamhetens utförande;

4. att för brandkårernas personal anordna sammankomster med föredrag och överläggningar;
5. att utgiva tidskrift och publikationer; samt
6. att medelst en ordnad brandkonsulentverksamhet och genom instruktionskurser under ett intimt samarbete med brandkårsförbunden bedriva ett verksamt arbete för dessa uppgifters förverkligande.

Att det är av vikt för brandförsäkringsanstalterna att förbundets ändamål uppnås, lärer ligga utom allt tvivel. De hava även visat intresse därför genom betydande bidrag till förbundet, vilket också i dessa bidrag ser sin väsentligaste inkomst. Förbundet räknar med att så även i framtiden skall bliva förhållandet.

Men brandsläckningsväsendets utveckling till så hög effektivitet som möjligt kan dock ingalunda betecknas såsom av betydelse enbart för brandförsäkringsinrättningarna, utan måste även anses vara av ett betydande statsintresse.

Därest brandskada inträffar, stannar visserligen förlusten i första hand å vederbörande försäkringsinrättning. Men på grund av den nationalekonomiska förlust, som samtidigt uppkommer, synes det böra vara en statsmakternas uppgift att så vitt möjligt förebygga uppkomsten av sådana förluster.

Icke sällan förintas vid eldsvådor betydande kulturvärden. Då dessa värden, i motsats till de uppkomna materiella förlusterna, icke kunna av försäkringsanstalterna ersättas, lärer det få anses vara en plikt för staten att i sin mån medverka till sådana värdens skyddande.

Motionärerna vilja särskilt framhålla det allmänna intresse att söka skydda de människoliv, som vid inträffande eldsolyckor ofta hotas. Något sådant ligger givetvis helt utom brandförsäkringsinrättningarnas verksamhetsområde.

Omorganisationen av Sveriges riksförbund för frivilliga brandkärer till Svenska brandkårernas riksförbund har huvudsakligen betingats genom tillkomsten av den nya brandstadgan av den 15 juni 1923. Det nya i denna stadga är bland annat, att åt länsstyrelserna inrymts ett betydande inflytande i avseende på samhällenas brandordningar. Förbundet vill därvid söka samarbeta med länsstyrelserna till uppnående av ett så gott resultat som möjligt. Konsulentverksamheten är avsedd att väsentligt utökas. För täckande av för dessa och andra av förbundets utvidgade arbetsområde behöfliga utgifter, erfordras för närvarande oundgängligen statshjälp, även om förbundet, sedan dess verksamhet efter de nya riktlinjerna utvecklats, skulle kunna tänkas erhålla tillräckligt ekonomiskt stöd av brandförsäkringsinrättningarna.

Då det nu är fråga om nyorganisation av ett så allmännyttigt företag som ett förbund förutvecklande av ett ordnat och betryggande brandväsen, och då det torde möta stora svårigheter för detta att utan det begärda anslaget

fylla sin samhällsgagneliga uppgift, få vi hemställa att riksdagen måtte besluta,

att till Svenska brandkårens riksförbund bevilja för budgetåret 1928—1929 ett extra anslag av 10,000 kronor såsom bidrag till förbundets verksamhet.

Stockholm den 18 januari 1928.

Joh. Nilsson.
Kristianstad.

S. H. Kvarnzelius.

Hj. L. Hammarskjöld.

G. Sederholm.
